

Könnyen meglehet

Ha megszakadok, se emlékszem, hogy lefeküdtem volna azzal a nővel. Rémlik, hogy felébredek, és nézem, hogy mit keres itt ez a nő, itt, mellettem, ezekkel a pucér vállakkal. Valahogy furcsának találok ezt az egészet. Annál is inkább, mivelhogy én is nő vagyok. Elsőre azt gondolom, hogy lehet, hogy ez nem történt meg. Hogy csak álmodtam az egészet. Azt is, hogy felébredek, és tessék, itt van mellettem. És bár az, hogy én nő vagyok, nem kizáró feltétel, mert ugye, volt már erre példa a szex világtörténetében, azt azért mégiscsak nehezen tudom elképzelni, hogy én neki, például, kinyalnam. De ezek szerint mégsem. Akkor meg talán mégis. Valamiért azonban olybá tűnik, mintha tényleg lefeküdtem volna vele. De hogy mi történt konkrétan, arra, ha megfeszülök, se emlékszem. Mert hát végül is mi van, ha lefeküdtem vele? Ha tényleg képes voltam...

Olyan szökés volt. Mert milyen is lehetett volna. Tépett szőke haja alig ért a válláig. Semmilyenké volt a szeme, akárcsak a haja. Az is eléggé liha volt és ritkás. Sose bírtam a ritkás haját. Nekem az mindig olyan, mintha zsíros lenne, még akkor is, ha nem. Egyszóval a nő egyáltalán nem volt az a vérlázító démon, akiben csak úgy sistereg az erotika, hogy nekem muszáj legyen vele ágyba bújni. Mindezek ellenére úgy tűnik, mintha úgy nézett volna, mint aki tudja, hogy én lefeküdtem vele, és emiatt lenne valami közös titkunk. Amikor felébredtem és ránéztem a pucér vállaira (azok is olyan pihésen rózsaszínűek voltak), kicsit magához tért, és akkor nézett így rám. Még talán oda is motyogta, hogy hogy lehetek ilyen éber, én sosem alszom? Hát, most már tudom én?

Ezek után az is könnyen meglehet, hogy férfi vagyok, és valahol felszedtem ezt a nőt, aki miatt úgy érzem magam, mintha azt kellene hinnem, hogy én egy nő vagyok. Olyan otthonosan megvagyunk, hogy megcsinálja nekem ezt a nőséget. Olyan vagyunk, mint a nők egymás (lába) közt. Beadta nekem, hogy elvégre a nő pont olyan, mint a férfi, csak más. Én meg belefutottam ebbe a formállogikai zsákutcába. Vagy nem is, ő futott bele. Mintha egy hatalmas kör alakban kiépített szórakozóhelyen lennék, egyre csak megyek körbe a homályos folyosókon, gomolyog a füst, és akkor nekem rohan ez a nő. Átfogom a karjaimmal, tiszta egy lucskos rajta a ruha, ahogy a hátán végigfut a kezem. Azt mondom neki, így leizzadtál, bébi? Hát, mondhattam volna valami szellemesebbet is, de most már mindegy, ha egyszer így alakult. A nő megijed, el akar húzódni, de nem tud szabadulni az ölelésemből. Ne menekülj, bébi, és tárgyyszerűen markolászom hátulról a seggét, noha érzem, hogy vonakodik ezt élvezni, holott apró, kéjes nyögésekkel még rá is tetézek.

Nem, nem, mégiscsak nő vagyok, és attól tartok, hogy lefeküdtem vele. És miután felébredvén megláttam a pucér vállait, elmenekültem otthonról. Magyarán szólva ott hagytam azt a nőt, mint eb a szaharát. Most mihez kezdjek? Ezt eddig nem sejtettem magamról, hogy én képes lennék egy nővel. Elvégre miért is ne, sose tudhatja az ember. Na, jó, jó, de mégis mi történhetett? Késő éjjel hazamentünk és elkezdtük egymást vetkőztetni? Látom, ahogy vonaglik, és közben vadul megrázza azt a ritkás haját. Erölködöm, hogy ne röhögjem el magam. Még a mellei sem tetszenek, biztosan az jutna eszembe, hogy nekem ennél sokkal szebbek vannak. Elképzelhetetlen, hogy én beizguljak ezektől a mellektől. Eszembe

jut az a kép, amikor az a két nő áll egy olyan ablakszerűségben, és félig egymás felé fordulva két ujjal megcsippentik egymás mellbimbóját. Megcsippentik, igen, ez mindig így volt meg. Kifelé néznek, arcukon az az ártatlan mosoly. Két gép. Pedig látni, hogy a mellbimbójuk iszonyú kemény, szinte átszúrja a vásznat. És az a csippentés, igen, állati perverz. Az jut eszembe, hogy ártatlanság. A perverzió legszélsőségebb formája. Gépmosoly, nem is értem.

Úgy gondolom, jobb, ha emberek közé megyek. Ők tudják rólam, hogy én egy nővel soha. Ők majd biztosítanak engem erről. Elég szórt társaságba kerülök. Sokan üldögélnek, mások táncolnak. Mindenki csinál valamit. Kis csoportokhoz csapódom, de hamar megunom őket, és tovább állok egy másikhoz. Aztán mozgolódás támad, és azon kapom magam, hogy elő kell adnom, hogy volt azzal a nővel. Mindenki közelebb húzódik, és felszabadítanak középen egy kis teret. Körbeülnek. El akarok futni, de belerohanok egy férfiba. Határozottan megmarkolja a mellemet. Almamell. Al-ma-mell. A nyelve hosszú és nagyon izmos. Az arcomba mondja, hogy almamell. Közben láthatom a nyelvét, nem is tudom, hogy fér a szájába. Mindig tartottam tőle, hogy egyszer majd történik velem valami ilyesmi. Hogy egy idegen, így, az arcomba, idegenek előtt. Azt mondja, mutassam meg, hogy csináltam azzal a nővel. Azt mondom neki, hogy én nem emlékszem, hogy lefeküdtem volna azzal a nővel. Azt is mondja, ne vonakodj, te kurva. Megijedek, és az jut az eszembe, hogy ezt soha senkinek nem fogom elmondani. Hogy ilyet nem lehet. Aztán belenézek ennek a férfinak az arcába, és azt mondom, hogy neked a seggemet kell markolnod, te állat. Nem is tudom, hogy tudok ilyen mondatokat mondani. Ez nem is én vagyok.

Amint kiérek a szabad levegőre, már nem emlékszem, hogy megmutattam-e a férfinak, hogy hogyan csináltam azzal a nővel azt, amire nem emlékeztem. Mert ha megmutattam, akkor emlékeznem kellett. De nem hinném, hogy kihagytam volna, mert alapjában véve nagyon bejött nekem az a férfi. Szóval, megmutattam neki. De honnan lehet tudni, hogy nem igazából csinálom? Hogy van-e valami különbség aközött, ahogy azzal a nővel csináltam, és aközött, ahogy vele? És mi van akkor, ha nincs, ha ugyanazt csináltam vele, mint azzal a nővel anélkül, hogy tudtam volna, hogy most nem megmutatom, hanem csinálom?

Hazamentem vele. Késő éjszaka értünk a lakására és egyből egymásnak estünk. Szanaszét dobáltuk a ruhákat. Letépte rólam a szoknyát. Kiszakadt az anyagból a gomb. Beszorított a sarokba, hogy mozdulni se tudtam. Leszakítottuk a függönyt. Hemperegtünk azon a hatalmas függönyön. Leszorította a nyakam és felfalt a szájával. Lerágt a rólam a húst. Aztán én róla. Aztán ráesünk az ágyára és szeretkezünk. Vadul dobálom a fejem. Élvezem, hogy néz. Látja, hogy élvezem. Ő is élvezi. Állat vagyok. Ő is.

Egyszer arra ébredek, hogy fölöttem könyököl és engem bámul. Mintha még oda is motyogtam volna neki, hogy hogy lehetsz ilyen éber, te sosem alszol? De nem nagyon emlékszem, mert rögtön vissza is aludtam. Azt álmodtam, hogy egy nővel szeretkezem. Mikor felébredtem, nem volt sehol.